

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. De mediis pro superandis Demonis tentationibus, ac primò de
sancta Fide.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. III.

De Medijs pro Superandis Dæmonia-
tionibus, ac primò de sancta
Fide.

Nulla in toto terrarum orbe scientia magis
saria, nec ars reperitur utilior ea, quæ
vit bene dimicare cum communi nostro
ejusque tentationes evincere. Quapropter
mus modò de quibusdam medijs ad hunc finem
ducentibus.

Ac primum quidem locum inter hujusmodi
obtinere sancta Fides, armatura, utpotè,
& defensiva & offensiva contra inimicos nostrorum
postolo Petro nobis proposita: *Cui resistit
Fide, nec non à S. Apostolo Joanne: Hæc est
que vincit mundum Fides nostra.*

1. Pet. 5.

1. Ioan. 5.

Gerf. Tõ. 3.

trac. 8. sup.

Mag. 49.

Quocirca, ut bene notat Gerfon, in hunc
omni cum diligentia collimat Angelus Custos
*Vt oculum fidei, quo videmus ultimum nostrorum
Deum, apertum teneamus. Quemadmodum
trario, subjungit idem, Dæmon omni conatu
ut oculum fidei teneamus occlusum, & occlusum
apertum.*

S. Aug.

serm. 36. de

verb. Dom.

Supra verba illa Luc. xi. *Orate ne intretis in
tentationem, ait: Quia non quis potest
in tentationem intrare, nisi à Fide exierit?* non quæ
habitu; sed ab exercitio & usu Fidei, cum
oculum Fidei non tenemus apertum; sed
Unde subdit idem S. Doctor dicens, augmentum
tionis Fideique defectum pari ambulare præ
eadem proportionem, ut quantum accessit unum,
deficiat & decrescat altera: *In tantum tentatio proficit
in quantum Fides deficit: Et in tantum Fides deficit
quantum tentatio proficit.*

Ratio hujus est, quia per Fidem Deum cõsolamur
præsentem, sanctissimam Virginem, cõsolamur

Angelos: Paradysum apertum, ad quem sancta in-
 tentione media nos invitat Angelos custos nositer: In-
 fernum apertum, in quem nos pertrahere satagit Dæ-
 mon diabolica sua tentatione.

Considerat insuper Fides, quæ ratione in Deo com-
 paratur totum bonum (& cum infinito excessu)
 & quo pariter Dæmon nos allectare possit. In Deo
 est bonum, omnis voluptas & delectatio, omne
 gaudium: continet enim infinitum bonum, infinitam
 utilitatem, & infinitum gaudium: *Et nemo dat fontem*

*S. Aug.
 serm. de
 uno Mari.*

pro jura. Unde Fides, ut inquit D. Augustinus, respon-
 det Dæmoni tentatori: *Dulcis est delectatio; sed dulcior est
 Dei, malus est dolor temporalis; sed peior est ignis æternus.
 Habes, quod ames pro Mundi dulcedine; habes, quod timeas
 pro inferni terroribus.*

Concludit deinde Augustinus. Quando tentaris:
non sit ante oculos tuos peccati delectatio, sed damnatio.
 Quod mentis cogitatu hæret in apparenti delectatione
 tentationis; sed venenum, quod tibi subest, culpæ, damna-
 tionisque æternæ penetra, & perferutare.

Et cum hujusmodi responso quascunque tentationes
 repellere, vincere, sequere tueri potest anima. Siqui-
 dem extra doctrinam S. Augustini duæ dantur omnium
 peccatorum leucurgingines: *Aut est voluptas alliciens, aut
 dolor impellens.* Aut Dæmon proponit tibi objectum tibi
 delectabile quoddam horridum & terribile, quo te
 inducat, vel prorsus retrahat à bono. Utrique propo-
 sitione plene planè que satisfacit præfata S. Augustini re-
 sponsio. Verum, ut coronidem imponam huic Fidei

sermone, advertendum, & est res magni momenti ac emo-
 tionis in vita spirituali; quod, sicuti necessarium est ex-
 ercitiis Fidei: ita viva sit Fides virtutesque Spei & charitatis
 habeat comites, necesse est: ut non credamus duntaxat in
 Deum, summam Veritatem, verum speremus quoque in
 Deum, summam Potentiam, nec non amemus Deum,
 summam Bonitatem: minimè tamen necessaria est Fidei
 experientia & experimentum. Etiam satis erit, ut
 exercitatur actus Fidei in substantia virtutis enim sua ob-
 jectum, absque aliis signis & effectibus sequentibus.

Ita

S. Bern.
serm. 5. in
Quad.

Ita consulit S. Bernardus : Iudicium Fidei
ille, sequere, non experimentum tuum.
Fides quidem verax, experimentum fallax.
dere in via Dei juxta lumen & iudicium Fidei,
ductus iudicio, sensu & experimento : illud
certum & stabile, hoc fallax & mutabile.
gratia. Tale est iudicium & doctrina Fidei :
summum Bonum, & ultimus Finis : & ut
Bonum supra omnia amari debet : ad Deum
ad ultimum finem omnia nostra ordinanda
da sunt. Et secundum hanc regulam, sine
sit affectus noster & iudicium, nos gerere ac
re debemus

S. Bon. to. 2. Hic est finis, subjungit S. Bonaventura,
de proc. Re- nonnunquam subtrahat consolationem suam
lig. proc. 4. deserat in statu tenebrarum & delolitionem
6. I. discamus potius inniti veritati Fidei
quàm propria experientia, & derolitionem
tui.

Muleum inseruit proposito, altamque
tinet doctrinam, quod scripsit cuidam
Religionis suæ alumno Beatus ille in vi
apprimè illuminatus, & ex humilitate sua
Giacopone, in hunc modum discurrens.

Apud S.
Bern. to. 3.
serm. 9. n. 3.
reputari & reputo scire de Deo, Divinisque
tionibus, abundare, quia, eodipso, quod
se cognoscit indignam, exercetur ibi Ham
Reverentiâ; sed majus reputari & reputa
nare & penuriam pati, quia exercetur ibi
vestimoniis, Spes sine expectatione prami
sine signis benevolentia. Et fundamenta
tibus sanctis. Hæc, nimirum, illustrant
fundamenta sunt, per quæ ascenditur
montem sanctum perfectionis
& cæli.

